

Du er søt når du synker

Karakterer:

Sprettikus(S): Mannlig. Pappsverd

Krøsus(K): Mannlig

Orakel(D): Kvinnelig. En gul/metallisk gjenstand på hodet

Kolonidus(L): Mannlig. Helskjegg

Oddbjørg(O): Kvinnelig. Pappkniv

Saker og ting

Rekvisittbåt

En bit sort tøy

Teppet går opp. S står til venstre på scenen mens K står til høyre. S vifter med et pappsverd mot K.

S: Ta en god titt på denne klingen, du sønn av en kjøter! Den er det siste de illeluktende, sennepsfargede øynene dine skal få legge sitt skitne blikk på før jeg... *(vifter febrilsk med sverdet og veiver med hodet, skriker)* ...kutter deg opp! Åja Krøsus! Hele deg! Jeg skal sende lemmene avsted. Dine mannlige deler skal jeg dele opp og sende den ene til etruskene i nord, den andre til fønikerne i sør! Striden mellom dem kommer til å vare i årtusener! ALdri Krøsus! Aldri! Skal du bli hel igjen, etter jeg er ferdig med deg!

K: Du kan breke, ditt frekke får! Men det skal nok gå deg som din far Kolonidus!

S løfter pappsverdet og blikket mot himmelen

S: Jeg skal hevne deg Pappa!

S stormer mot K med hevet pappsverd.

D stormer inn på scenen fra høyre

D: Stopp! Jeg befaler deg Sprettikus, sønn av Kolonidus, sønn av Deigifus! Gudene ønsker ikke dette! Din skjebne er en storslått skjebne! Vær tålmodig, og verden skal ligge for dine føtter!

K: Heller under hans rumpe...

S stormer mot K igjen

S (roper): Kjeften kjerring!

D (roper): Nei!

*Men det er for sent. S stikker pappsverdet under armen på K.
K rygger bakover med pappsverdet under armen*

K: Ve meg! Ve meg! Slik ender mitt korte liv. I et babels tårn ved en ustabil posepjokks hånd! (Deiser molefonket ned på baken, med sverdet stadig under armen. Ser ut i luften.) Min kjære Oddbjørg! Og min sønn! Rupert! Uten noen farsfigur! Hva skal det bli av deg...? Akk og ve! Min sønn...Jeg er for ung...

K dør.

S vifter fornøyd med pappsverdet mot himmelen.

S: Jeg har hevnet deg pappa!

L kommer inn fra venstre side.

L: Du har lagt et gigantisk, skinnende egg, Sprettikus.

S (overasket): PAPPA!?!?

D: Vær hilset Kolonidus, sønn av Deigifus, sønn av Åge.

S: Jeg trodde du var død...

L: Jeg VAR død, men nå er jeg her. Lazarus har våknet for tidlig! Frelseren er fortsatt en skrikerunge med rangle!

D: Sprettikus! Kolonidus! Dere må reise til dødsriket og hente Krøsu sjel. Tross all frykt! For feiler dere, vil gudene legge en forbannelse over deres slekt i sju ledd!

L(peker mot venstre): Til Galleien!

Lys av. K og D forsvinner av scenen en liten rekvisittbåt blir plasert midt på scene. S og L gjemmer seg bak denne. O kommer inn på høyre side.

Lys på høyre side.

**O: Krøsus! Din Oddbjørg kaller! Jeg er i nød!
Vi skulle få det så fint, men så er du død!
Vår sønn, lille rupert er knapt nok fem**

Men frykt ikke kjære, for du skal komme hjem.
Din drapsmann og hans far har dratt på eventyr
De trosser sirenesang, bekjemper fabeldyr.
Heis et hvitt flagg
Og min Krøsus har fått tilbake sitt liv
Heis et svart flagg
Jeg gjennomborer mitt hjerte, med kniv!

O subber av scenen. Lys over hele scenen. S og L dukker frem bak båten.

L: Heis det svarte flagget! Det er så fint!

S henger noe svart tøy i båten.

L (mens L styrer på): Du har alltid vært en smule dust...

S: Men Pappa, jeg ville bare hevne deg...

Kommende dialog: overdramatisk skuespill

L: Jeg er ikke din papp- Jeg er ikke din far!

S (holder seg et øyeblikk for munnen og ser vantro på L): Jeg kan ikke tro det!

L: Å du bør tro det din taper! For Krøsus er min enebårne sønn!

S (På gråten): Du har løyet for meg hele tiden!

L (Imiterer, tilgjort): "Du har løyet for meg hele tiden"...stikk og dø, løsunge!

S er knust og begynner å gråte og skrike.

K kommer til syne til venstre.

L (overlykkelig): Krøsus! Sønn av Glutenus...jeg mener sønn av meg!

L løper over vannet og omfavner K.

S sturer fortsatt rundt i båten. Hopper ut av båten. Altså i havet, og ligger nå og kaver.

**S: Blubb og blubb, plask og plask!
Han var ikke min far, han var en slask!
Nå drukner jeg i egeernes pytt**

**Et trassig liv, som nå er slutt!
Nå er jeg død, Farvel alt!
Kjærtegn min kropp, havets salt!**

S gurgler og dør.

K: Far! Du kom! Men hvor er min bror?

L: Din bror...?

K: Jo for mens jeg var død fikk jeg tid til å tenke, ikke sant? Gå inn i meg selv liksom...og selv om Sprettikus er totalt idiot og drittsekk uten like, så er han fortsatt min bror.

L: hæ...?

K: Husker du ikke? Nei det stemmer! Du var jo aldri hjemme! *(spytter)* Pappa! Mor måtte jobbe nattskift for å skaffe mat til oss små, og for å betale barregningene dine! Hun var så ulykkelig!

L: Jojo, det er greit det. Men Sprettikus er altså min sønn...likevel?

K: Så vidt jeg har forstått ja...

L *(snur seg mot båten, overlykkelig)*: Sprettikus! Min sønn! Kom og gled deg over... *(innser situasjonen)* Sprettikus...?

L fortviler

**L: Min sønn er tatt av bølgene!
Nå må jeg ta følgene!
Sprettikus, nå spretter jeg,
Ned i dypet for å møte deg.
Hånd i hånd, i kropp og ånd
Skal vi vandre på havets bann!**

L hopper i havet, kaver, gurgler og dør.

K: Nei huffameg! Nå skal jeg hjem.

K hopper i båten

K: For et flott svart flagg!

Lys av. S og L forsvinner av scenen. Lys på høyre side. O kommer inn på høyre side.

O (Lykkelig): Der er båten! (ulykkelig) Men et svart flagg!

O fortviler og drar frem en pappkniv.

**O: Ved gudene! De har feilet!
Forgjeves har de seilet!
Min Krøsus, min kjære krøsuss!
Hva hadde jeg ikke gitt for et siste nuss?**

O stikker kniven under armen.

**O: Mitt hjerte skjeler, min sjel har hjertesorg
Du kom ikke tilbake fra Hadesborg
(Deiser molefonkent ned på baken)
Nå kommer jeg til deg, for du kom ikke hjem.
Gi meg en klem når jeg kommer frem!**

O dør. Lys over hele scenen.

**K (stadig i båten): Endelig hjemme, og der er Oddbjørg! Hun har falt
like pladask for meg som første gang vi møttes. (Roper lystig) Ligger
du der og nyter solen kjære?**

*K innser plutselig situasjonen. Løper i sjokk bort til O. Går ned på
kne og tar O i armene sine.*

**K (skriker til skyene og det som gjemmer seg der):
Min Oddbjørg! Min kjære! Min lille blomst!
Dette var en bedrøvelig sammenkomst!
Nå tar jeg mitt liv, med din kniv!
Slik ligger vi i siv for englenes arkiv!**

*K tar pappkniven fra O og stikker den under armen. Deiser molefonkent
ned på baken.*

K: Også deg da Rupert, min sønn! Farvel igjen gutten min!

K dør igjen.

Lys av. K og O går av scenen. D kommer inn og går frem. Spot på D.

**D: Dette var jo veldig trist,
Men vi skal alle dø til sist.
Den viseste konge, og en skabbete hund
Er begge brødre i bunn og grunn.
Ligger du modig og blodig, dekket av slim
På en slagmark og siterer rim**

Eller slikker dine rynker, hinker og klynker
Så er du søt når du endelig synker.

Teppe